

PARAULA I VIDA

El nostre compromís millora el món

Preparant la festa de l'Amor de Déu que ve a nosaltres hem d'aprendre a fer-ho espiritualment, és clar, però també amb compromís de vida, amb dejuni autèntic i solidari, que s'ha de convertir en amor concret i compromès envers tothom. En aquests dies, i especialment en la solemnitat del Nadal, estem cridats a ser generosos amb els qui pateixen. Càritas amb la seva col·lecta ens recorda que **el nostre compromís millora el món**, i ens demana una ajuda concreta per als germans que passen necessitat, per fer més lluminosa la nostra vida, tal com diu el profeta Isaïes: «*Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, vesteix el qui va despullat. No els defugis, que són germans teus. Llavors brillarà com l'alba la teva llum, i les teves ferides es clouran en un moment*» (Is 58,7-8). El compromís fa més humana la nostra vida, i la fa semblant a la de Jesús que es feu pobre per nosaltres, per tal d'enriquir-nos a tots.

Càritas amb la seva imaginativa campanya de Nadal «**Tots tenim un àngel**», ens esperona a convertir-nos en «àngels» (enviats) per a les perso-

nes que esperen un cop de mà, un estímul d'amor i de confiança. No podem oblidar els germans que passen necessitat, i convé ampliar aquesta «necessitat»: pobres, aturats, discapacitats, malalts, emigrants, els qui tasten l'amarguesa de la soledat... Ells truquen a les nostres portes, especialment en el Nadal. Si volem acollir autènticament la salvació de Jesús, que nasqué pobre a Betlem, n'hem de treure les conseqüències, i ajudar els qui ens necessiten. Fem-ho a través de Càritas. Actualment Càritas diocesana i les Càritas parroquials han crescut de 230 a 302 voluntaris que, dia a dia i des de les parròquies, han pogut ajudar durant aquest any més de 845 persones. Cada una té un rostre, una història, unes ferides per ser descobertes i guarides. Cada un d'ells és un fill de Déu que mereix ser estimat per nosaltres, com Déu l'estima. Les exclusions que genera la societat actual són de tipus econòmic, de ciutadania i de llaços socials, i ens hem de proposar vèncer-les entre tots. Sant Pau exhorta: «*No et deixis vèncer pel mal; al contrari, venç el mal amb el bé*» (Rm 12,21).

Nadal és també un clam per la justícia i la pau: «*A la terra Pau als homes que estima el Senyor*» (Lc 2,14), can-

taven els àngels. S'originen pobres immenses amb la manca de pau. No podem oblidar les grans causes de violència i desordres arreu del món, especialment a Amèrica Llatina, amb qui tants lligams tenim en el nostre Bisbat. El Consell Episcopal Llatino-americà (CELAM) va dir el passat 23 de novembre que donaven suport «a totes les iniciatives de diàleg per la pau que permetin reconstruir el mal més teixit social (en països com Bolívia, Colòmbia, Xile, Equador, Haití, Nicaragua i Veneçuela). Només amb l'amistat cívica i el compromís solidari, especialment, amb els més pobres i exclosos, podem enfrontar aquesta crisi per avançar cap a un futur compartit més esperançador». Es tracta de «derrotar la inseguretat, la corrupció, la impunitat, la violència i totes les llavors de mort. La violència no es combat amb la violència. Destruir els nostres països no és veritable solució. És hora d'actuar com a germans i no com a enemics». Ajudem i preguem en aquestes festes pels exclosos, per la pau i la justícia arreu del món. L'amor de Déu ha d'engendrar l'amor en nosaltres; només així serà autènticament Nadal.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Reunió de les Comissions Interdiocesanes de Litúrgia i Música

El dia 11 de novembre es van reunir a la seu de la Conferència Episcopal Tarraconense a Barcelona les Comissions Interdiocesanes de Litúrgia i Música, presidides per l'Arquebisbe d'Urgell i el Coordinador Mn. Joan Baburés de Girona. Els delegats de Litúrgia van treballar aspectes de la nova edició del Missal, quan sigui aprovada i rebri el reconeixement de la Congregació de la Santa Seu. També van examinar qüestions com la Memòria de la Mare de Déu de Loreto, i altres. Els delegats de Música van continuar finalitzant l'edició de la Litúrgia de les Hores cantades.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Feliç aquell que no quedarà decebut de mi»

Aquestes paraules de Jesús, del fragment evangèlic d'avui, van al cor de la nostra experiència cristiana. El centre de la fe és Jesús, la seva paraula, la seva vida, el seu misteri. La vida i la presència de Jesús varen ser d'una senzillesa extrema. Ja el seu naixement va ser senzill entre els senzills; les tradicions nadalenques que omplen l'ambient aquests dies posen de relleu l'entrançable humilitat de la família de Natzaret, que va a Betlem i té allà el seu fill, en un clima de pobresa absoluta. Els evangelis subratllen que Jesús va viure a Natzaret, un poblet petit i ignorat, i que va viure lluny dels llocs de poder i de decisió. I el seu final no va ser només senzill sinó literalment terrible, condemnat i executat en una creu.

En un contrast impactant amb aquesta realitat, la fe cristiana confessa Jesús com a Senyor i Salvador, i acumula títols al voltant de seu misteri personal (Fill de Déu, ple de l'Esperit del Pare, pel qual tot ha estat creat) i de la seva eficàcia salvadora (Messies Salvador, Primogènit de molts germans, Llum dels pobles, Alliberador del pecat i de la mort...).

L'Església, guiada pels seus místics, ha anat entenent el sentit d'aquests títols atribuïts al Jesús senzill de Betlem, de Natzaret, de la Creu. Aquest és un camí que ha fet l'Església però que no s'estalvia a ningú; tots estem cridats a fer-lo. Si algú no fa aquest camí té el perill de «quedar decebut d'ell». És el pe-

rill d'enlluernar-se amb els títols de glòria i de poder del Senyor Jesucrist, oblidant el Jesús real, fins i tot «quedant decebut» de la seva realitat històrica de senzillesa, d'humilitat, d'anorreament. En canvi, tots estem cridats a entendre que Ell realitza els títols de Senyor i Salvador victoriosos del món, precisament en la seva donació senzilla i amorosa al Pare i als homes, especialment en l'entrega total de la mort en creu, allà on es va realitzar realment la veritable grandesa i l'autèntica victòria del Senyor, en una vida donada del tot, culminada en la plenitud de la resurrecció.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Nuestro compromiso mejora el mundo

Preparando la fiesta del Amor de Dios que viene a nosotros tenemos que aprender a hacerlo espiritualmente, está claro, pero también con compromiso de vida, con ayuno auténtico y solidario, que debe convertirse en amor concreto y comprometido hacia todos. En estos días, y especialmente en la solemnidad de la Navidad, estamos llamados a ser generosos con los que sufren. Cáritas con su colecta nos recuerda que **nuestro compromiso mejora el mundo**, y nos pide una ayuda concreta para los hermanos que pasan necesidad, para hacer más luminosa nuestra vida, tal como dice el profeta Isaías: «*Comparte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, cubre a quien veas desnudo y no te desentiendas. Entonces surgirá tu luz como la aurora, enseguida se curarán tus heridas*» (Is 58,7-8). El compromiso humaniza nuestra vida, y la hace semejante a la de Jesús que se hizo pobre por nosotros, para enriquecernos a todos.

Cáritas con su imaginativa campaña de Navidad «**Todos tenemos un ángel**», nos anima a convertirnos en «ángeles» (enviados) para las personas que esperan una mano, un estímulo de amor y de confianza. No podemos olvidar a los hermanos que pasan necesidad, y conviene ampliar esta «necesidad»: pobres, parados, discapacitados, enfermos, emigrantes, quienes prueban la amargura de la soledad... Ellos llaman a nuestras puertas, especialmente en la Navidad. Si queremos acoger auténticamente la salvación de Jesús, que nació pobre en Belén, debemos sacar las consecuencias, y ayudar a los que nos necesitan. Hagámoslo a través de Cáritas. Actualmente Cáritas diocesana y las Cáritas parroquiales han crecido de 230 a 302 voluntarios que, día a día y desde las parroquias, han podido ayudar durante este año a más de 845 personas. Cada una tiene un rostro, una historia, unas heridas para ser descubiertas y curadas. Cada uno de ellos es un hijo de Dios que merece ser amado por nosotros, como Dios lo ama. Las exclusiones que genera la sociedad actual son de tipo económico, de ciudadanía y de lazos sociales, y tenemos que proponernos vencerlas entre todos. San Pablo exhorta: «*No te dejes vencer por el mal, antes bien vence al mal con el bien*» (Rm 12,21).

Navidad es también un clamor por la justicia y la paz: «*En la tierra Paz a los hombres que ama el Señor*» (Lc 2,14), cantaban los ángeles. Se originan pobrezas inmensas con la falta de paz. No podemos olvidar las grandes causas de violencia y desórdenes en todo el mundo, especialmente en América Latina, con quien tantos vínculos tenemos en nuestra Diócesis. El Consejo Episcopal Latinoamericano (CELAM) dijo el pasado 23 de noviembre que apoyaban «todas las iniciativas de diálogo por la paz que permitan reconstruir el dañado tejido social (en países como Bolivia, Colombia, Chile, Ecuador, Haití, Nicaragua y Venezuela). Sólo con la amistad cívica y el compromiso solidario, en especial, con los más pobres y excluidos, podemos enfrentar esta crisis para avanzar hacia un futuro compartido más esperanzador». Se trata de «derrotar la inseguridad, la corrupción, la impunidad, la violencia y todas las semillas de muerte. La violencia no se combate con la violencia. Destruir nuestros países no es verdadera solución. Es hora de actuar como hermanos y no como enemigos». Ayudemos y oremos en estas fiestas por los excluidos, por la paz y la justicia en todo el mundo. El amor de Dios ha de engendrar el amor en nosotros; sólo así será auténticamente Navidad.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Urgell aporta part important dels documents més antics recollits al *Chartae Latinae Antiquiores*

La col·lecció internacional de 118 volums, *Chartae Latinae Antiquiores*, que recull els documents més antics que es coneixen i que estan localitzats en diversos països del món, va presentar els tres volums que recullen la documentació que fa referència a Catalunya i que, en bona part, està guardada als Arxius Capitulars d'Urgell, en un acte a la Biblioteca Nacional de Catalunya. A l'acte hi assistí l'Arxiver capítular, Mn. Benigne Marquès, en representació del Bisbat d'Urgell. Dels dos volums que contenen documents de Catalunya, és el segon volum el que conté materials dels arxius de la Catedral de La Seu d'Urgell, i també de la de Girona i de la Biblioteca de Perelada. En el conjunt, Urgell és qui conserva més quantitat de material de major antiguitat: un pergami datat a Codinet el 15 d'octubre de 815 és el considerat més antic de tots.

La recopilació l'han dut a terme el Dr. Jesús Alturo, catedràtic en Paleografia, i Tània Alaix, investigadora amb la que treballa; els dos, docents a la UAB. Els darrers documents que s'han incorporat al compendi han estat dos del monestir de Gerri, completament inèdits, que van ser localitzats en un domicili particular al Pallars.

La presentació del recull es va dur a terme a la Biblioteca Nacional de Catalunya, en un acte presidit per la Consellera de Cultu-

ra de la Generalitat, Hble. Sra. Mariàngela Vilallonga, i en que van ser presents els arxivers capitulars de Barcelona, Girona, Urgell i de moltes institucions eclesiaístiques, estudiosos i professionals del món de l'arxivística. Josep M. Salrach, catedràtic emèrit d'Història Medieval, en va fer la presentació, destacant la gran tasca desenvolupada pels investigadors i assenyalant que el recull no té comparació a nivell mundial.

► **El Col·legi Sant Ermengol d'Andorra, premiat per les seves iniciatives ambientals.** La Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat del Govern d'Andorra, M.I. Sra. Sílvia Calvó, va lliurar els premis de la 14a edició del Concurs d'Iniciatives Ambientals, el passat 20 de novembre. En la categoria Escoles, el primer premi va ser per la comissió Escola Verda del Col·legi Sant Ermengol pel projecte «Donem-li una segona vida». Aquest és un multipro-

jecte que recull accions orientades al desenvolupament sostenible, i que afavoreix la reutilització de materials tot reduint el nombre de residus i potenciant el reciclatge. La Ministra va estar acompanyada pel Cònsol Menor d'Escaldes-Engordany, Marc Calvet, i el Secretari d'Estat de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat, Marc Rossell. La celebració, dins dels actes previstos per celebrar la Setmana Europea de la Prevenció de Residus, va premiar cinc

projectes diferents del total de dotze que es van presentar en aquesta edició.

El certamen, organitzat pel Departament de Medi Ambient i el Comú d'Escaldes-Engordany, a través de l'impuls del Centre Andorra Sostenible, permet reconèixer i donar visibilitat als projectes i accions que en matèria ambiental es duen a terme al país. En les tretze edicions anteriors s'han presentat 128 projectes i s'han entregat més de 70.000 euros.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Que la memòria dels Sants Àngels Custodis reforci en nosaltres la certesa que no estem sols, i ens sostingui en anunciar i viure l'Evangeli de Crist per un món renovat en l'amor de Déu» (2 d'octubre).

@Pontifex: «La Paraula de Déu ens omple de joia i aquesta joia és la nostra força. Som cristians joiosos perquè acollim en el cor la Paraula de Déu. Aquest és el missatge d'avui per a tots nosaltres» (5 d'octubre).

@Pontifex: «A l'Evangeli Jesús indica quina és la mesura de la fe: el servei. «Som servents inútils» és una expressió d'humilitat i de disponibilitat que fa molt de bé a l'Església» (6 d'octubre).

@Pontifex: «Molts germans i germanes a l'Amazònia carreguen pesades creus i esperen el consol alliberador de l'Evangeli, la carícia d'amor de l'Església. Per ells, amb ells, caminem plegats» (6 d'octubre).

El Festival Canòlich Music arriba a la 8a edició

El festival de música cristiana Canòlich Music va dur a terme, el dies 22 i 23 de novembre, dos dies d'activitats de lleure, de reflexió sobre les xarxes socials, de tallers sobre la música, concerts i moments intensos de pregària, amb un balanç molt positiu després del canvi de format per integrar-lo millor dins de la jornada lectiva.

Es joves van participar des de les pregàries inicials. I allà ja s'hi van introduir les reflexions i el treball que després van desenvolupar amb un *escape-town*, una gimcana, en la que van anar aprenent eines i criteris per gestionar les xarxes socials, per comprendre el seu funcionament en profunditat i com afecta a l'ús de les seves dades i imatge i en la que van treballar la solidaritat entre les persones, i la seva protecció personal enfront de les agressions a la xarxa. Recents estudis posen en relleu el gran impacte que l'ús del telèfon i de la informació disponible a la xarxa i l'ús de les xarxes socials té en els infants i joves, i com provoca situacions de dependència, de popularitat fàcil, o situacions d'agressions i marginació entre els joves. L'encontre va portar per títol «Atreueix-te, sigues tu mateix», i va tenir com a convidats un dels millors grups en format petit de música gòs-

pel a Catalunya, «Vocal Groove», que va solemnitzar la celebració eucarística, l'acte central del festival, que va retornar a la l'església de Sant Germà i Sant Julià, ara completament renovada amb un nou mosaic al presbiteri del P. Marko Ivan Rupnik. La missa fou presidida pel Delegat d'Ensenyament i Rector de la parròquia de Sant Julià, Mn. Pepe Chisvert, i concelebrada per Mn. Ivan Ayala, Mn. Alfons Velásquez i Mn. Antoni Cagigós. Al final de l'Eucaristia es feu present Mons. Joan-Enric Vives, que va fer un missatge de coratge als joves, i va assenyalar que «som aquí per trobar a Déu, per agrair a Déu la vida, per agrair a Déu el do de la vostra joventut, que omple avui la parròquia de Sant Julià i el Principat d'Andorra», va destacar la bellesa del marc de l'església i el nou mosaic de Rupnik, i com aquesta bellesa ha de formar part de la vida de cadascú per elevar-nos a Déu. Va tenir paraules de record i agraïment pel Delegat de Joventut, Lluís Plana, que estava absent per malaltia. I va acabar dient-los que l'Església estava joiosa de la seva presència en la celebració i en la vida cristiana, i va recordar-los que Crist està viu, que hem de donar gràcies perquè hem estat beneïts en el Crist, amb tota classe de benediccions espirituals, fent referència a l'Evangelí del dia.

VISQUEM L'ADVENT

Joan, el testimoni

«Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni. Vingué a donar testimoni de la llum.»

Joan recorregué la regió del Jordà anunciant un missatge inquietant: la propera vinguda del Regne de Déu. Calia preparar-s'hi rebent un baptisme de conversió. Molts l'escoltaren i es feren batejar. Des de Jerusalem les autoritats jueves enviaren emissaris per esbrinar qui era Joan. La seva anomenada fou notable. Tant que Herodes va tancar-lo a la presó.

Joan Baptista fou empresonat per la seva absoluta llibertat. Calia fer-lo callar, que no digués res, que no encomanés a ningú la seva inquietud. La paradoxa, però, és que la presó no el pot empresonar. És massa lliure.

Des de la presó, Joan vol fer un darrer acte de precursor: provocar en públic una declaració d'identitat de Jesús. Envia els seus deixebles a preguntar-li: «Sou Vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?». La intenció de Joan seria, no tant resoldre un dubte personal, com fomentar l'adhesió dels seus deixebles i del poble a Jesús.

I Jesús respon. Apel·la a la seva missió, les seves obres i les seves paraules: «Aneu a dir a Joan el que heu vist i sentit». Tal com havia anunciat el profeta Isaïes, gestos i paraules de misericòrdia envers els desvalguts: cecs, sords, coixos, malalts..., signes que ha començat el temps messiànic.

Més tard, Jesús fa l'elogi de Joan Baptista, proclamant-lo testimoni de l'esperança. Parla de la fermesa de la seva fe, l'austeritat de vida, la llibertat d'esperit, l'excel·lent carisma de precursor. «Entre tots els nascuts de dona no n'hi ha cap com Joan Baptista». Model de tots els qui volen preparar entre els homes un camí al Senyor. Per contrast, reprovació de tots els qui, com canyes mogudes pel vent, canvien segons les conveniències i circumstàncies.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21,23-27]. *Urgell i Sant Felíu de Llobregat*: □ Sant Josep Manyànet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fundador dels Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.

17. ■ Dimarts [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata,

prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Liätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús.

18. ■ Dimecres [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífonas); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.; sant Moisès, mr.

19. ■ Dijous [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Anastasi I, pa-

pa (399-401) i màrtir; sant Nemesi, màrtir; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, màrtir; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Divendres [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ Dissabte [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45]. Sant

Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Is 7,10-14 / Sl 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg. fund., patrona dels emigrants; sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa.

Diumenge III d'Advent (A)

COMENTARI

Viviu contents: El Senyor és a prop

Ens anem atansant al Nadal. L'evan-
geli ens presenta la figura del precur-
sor, del qui anuncia el Salvador. Per
això Jesús diu: *Què heu sortit a veure al
desert? Un profeta? Sí, ho puc ben dir i
més que profeta: És aquell de qui diu l'Es-
criptura: Jo envio davant teu el meu mis-
satger, perquè et prepari el camí.* Aquesta
va ser la missió de Joan Baptista: preparar
els cors dels qui havien de rebre el Messies.
I això ho va fer des del desert, batejant i
exhortant a la conversió. Així va preparar
el camí del Senyor.

D'aquesta manera es realitza el que diu
Isaïes a la primera lectura: *La terra eixuta
i el desert estan de festa, d'alegria l'este-
pa floreix.* L'arribada del Messies és motiu
d'una gran alegria: *Enrobustiu les mans que
es deixen caure, afermeu els genolls que no
s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Si-
gueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el
vostre Déu... és ell mateix qui us ve a sal-
var. Llavors es desclouran els ulls dels cecs
i les orelles dels sords s'obriran, llavors el
coix saltarà com un cérvol i la llengua del
mut cridarà de goig. Tornaran els que el Se-
nyor ha rescatat... i una alegria eterna co-
ronarà els seus caps. Hi haurà festes i ale-
gria, i fugiran les penes i els gemecs.* No en
va avui és el diumenge *Gaudete* (alegreu-
vos). S'atansa ja el gran dia del naixement
del Redemptor. Joan no acabava d'enten-
dre la tendresa i la misericòrdia de Jesús:
*Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esper-
rar un altre? Sembla que es troba descon-
certat. Per això Jesús subratlla: Aneu a
anunciar a Joan: els cecs hi veuen, els in-
vàlids caminen, el leprosos queden purs,
els sords hi senten, els morts ressusciten.*
Tot això és motiu d'una immensa alegria.
Es fa realitat l'anunci d'Isaïes: *Aquest és
Jesús! Sant Jaume també ens anima: Re-
fermeu els vostres cors, que la vinguda del
Senyor és a prop.* Jesús ens diu: *No tingueu
por, sou lliures! Una alegria eterna ha de co-
ronar els nostres cors!*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig. Tornaran els qui el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

▶ Salm responsorial (145)

R. *Senyor, veniu a salvar-nos.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser jutjats; penseu que el jutge ja és a les portes. Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

▶ Lectura de l'evan-geli segons sant Mateu (Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la bona nova, i feliç aquell que no quedarà decebut de mi.» Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Es-critura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí." Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els qui les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrará la estepa y florecerá, germinará y florecerá como flor de narciso, festejará con gozo y cantos de júbilo. Le ha sido dada la gloria del Líbano, el esplendor del Carmelo y del Sarón. Contemplarán la gloria del Señor, la majestad de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, afianzad las rodillas vacilantes; decid a los inquietos: «Sed fuertes, no temáis. ¡He aquí vuestro Dios! Llega el desquite, la retribución de Dios. Viene en persona y os salvará».

Entonces se despejarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán; entonces salará el cojo como un ciervo. Retornan los rescatados del Señor. Llegarán a Sión con cantos de júbilo: alegría sin límite en sus rostros. Los dominan el gozo y la alegría. Quedan atrás la pena y la aflicción.

▶ Salmo responsorial (145)

R. *Ven, Señor, a salvarnos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (Sant 5,7-10)

Hermanos, esperad con paciencia hasta la venida del Señor. Mirad: el labrador aguarda el fruto precioso de la tierra, esperando con paciencia hasta que recibe la lluvia temprana y la tardía. Esperad con paciencia también vosotros, y fortaleced vuestros corazones, porque la venida del Señor está cerca. Hermanos, no os quejéis los unos de los otros, para que no seáis condenados; mirad: el juez está ya a las puertas. Hermanos, tomad como modelo de resistencia y de paciencia a los profetas que hablaron en nombre del Señor.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, mandó a sus discípulos a preguntarle: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?». Jesús le respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven y los cojos andan; los leprosos quedan limpios y los sordos oyen; los muertos resucitan y los pobres son evangelizados. ¡Y bienaventurado el que no se escandalice de mí!». Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué salisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Mirad, los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta. Este es de quien está escrito: "Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino ante ti". En verdad os digo que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él».